IN SCÈNE GEZET

Een pelgrimstocht door vader en dochter langs persoonlijke 'monumenten van verbeelding'. Zo omschrijven Maarten en Billie Slagboom de reis die ze voor hun fotoboek maakten naar plekken overal ter wereld waar hun favoriete filmscènes werden gedraaid.

Door Susan Nortier

Vince Vaughn (links) en Owen Wilson, religieus volen de beste sexuten ooit. De film uit 1968 werd opgenomen door de Italiaan Sergio Leone. Er restteren slechts fragmenten over, maar hoog die het dicht vormde voor de famouze opheningsscène in de film.

© 2024 Het Financieele Dagblad

pagina 26 en 27, 26-04-2024
© Het Financieele Dagblad

Bowen een locatie uit 'Cold War', een film die de Oscar voor meest wilskline uit 2018, geschoten en gregisseerd door Pawel Pawlikowski. Het is een fetiktoverhaal geïnstoerd naasten de mitten van de Tweede Wereldoorlog.

Vader en dochter Slagboom hebben een voorliefde voor de bioscoopmaanden plekken waar mensen niet meteen naar onwilkom – je moet er eig voor hebben. In hun eerdere fotoboeken waren dat verwaarloosde fabrieken, theaters en kantoren, en daarna verlaten woonhuizen. Nu staan 29 filmlocaties centraal. Plekken uit filmscènes waar we veel meer hebben, alijs soms algelegen zijn. Ook de locaties zijn onmiddelijk verkenvolmaiquent, if is eigenlijk weinig te zien, maar je verbeelding vertelt je wat anders', legt Maarten Slagboom uit.

Die verbeelding, daar draait het allemaal om. We gingen naar plekken die ons diep raakten, waar scènes zijn gebraakt die met ons iets hebben gedaan. Plekken die ons troost uit putten, erg om waarom lachen of ons aan opstekken.' Billie vult aan: 'Met zijn monumenten die niet per se de climax in het verhaal vormen, maar voor ons belangrijk

'Don't Look Now' is een Britse thriller uitgebracht in 1973, geregisseerd door Nicolas Roeg. Dit is het huis waarin de Britse acteurs Donald Sutherland en Julie Christie zouden moet hun duchtertje. Tot vijfendrieënvijf in het meertje.

© 2024 Het Financieele Dagblad

pagina 28 en 29, 26-04-2024
© Het Financieele Dagblad

Op deze plek stond het huis van Frank Ford (Jack Lemmon) in de film Glengarry Glen Ross (1992), regisseur James Foley. Ford is er bezig met zijn laatste verkoopronde voor de vastgoedmaatschappij Glengarry, waarmee hij Lord hoopte te bewegen een stuk grond aan te kopen voor de voorkomen.

De huiskamer van Frank en Jack Lemmon (Lemmonde DiCapriio en Kate Winslet), de hoofdrollen in de film 'Revolutionary Road' (2008). De film was regisseur Sam Mendes is gebaseerd op de gelijknamige roman uit 1961 van Richard Yates.

zijn, omdat we ons erin herkennen. Het zijn sfeurtrés maar ons eigen leven. Dat proberen we in de essays duidelijk te maken.'

Ook de verbeelding van plekken die ze bezochten – uit blockbusters als *E.T.* en arthouseflimis als *Fantin* – was niet makkelijk. Even lastig was het soms om tiberhaupt de exacte plekken te vinden, maar hij ze ontslang als 'vergeleerde locatiescouts' op Google Earth speurden. Als het nadi was, en ze konamen eindelijk op plekke, gebeurden er soms bijzondere dingen. Maarten: 'Ik ging op de plek van de film staan over eliaar heen, de plek zelf, en het idee dat de crew vijfjaren het dmaaien op die plek stond. Maar dat kwam nog een derde laag overheen: de reflecties die de scène lijk oproept. Op die laag bezoeken we ons.'

Vader en dochter realiseerden zich tijdens hun pelgrimstocht hoe ze hun eigen leven hebben geïnvoerd. Twee en hetzelfde thema van de personages Frank en April Wheeler, uit dewdeelstmeij Road, lieten die film lot leven. 'De huidige bewoners en hun familiefoto's aan de muur voelden voor ons als indringers. Die verbeeldingsbeschuiven over elkaar heen, dat is een soort magie. Deondat het personages zijn die al jaren met een meereisien door het leven, lijkt het soms bijna alsof we ze nog beter hebben leren kennen dan onze eigen vrienden. Dan is het bezoek aan ze'n huis ern heel indringende en ontroerende ervaring', aldus Maarten.

Dankzij verbeeldingskracht werd ook het bezoeken van onzuiverlijke locaties eien feest. 'Na veel moeite vonden we de plek uit *Being John Malkovich* waar je uit het hoofd van de hoofdpersoon zult, een tuhad langs een snelweg bij een oliraffinadery in Los Angeles. We parkeerden op een klein uitwijkplekje, omat we ons erin herkenden. Het zijn sfeurtrés maar ons eigen leven. Dat proberen we in de essays duidelijk te maken.'

Ook de verbeelding van plekken die ze bezochten – uit blockbusters als *E.T.* en arthouseflimis als *Fantin* – was niet makkelijk. Even lastig was het soms om tiberhaupt de exacte plekken te vinden, maar hij ze ontslang als 'vergeleerde locatiescouts' op Google Earth speurden. Als het nadi was, en ze konamen eindelijk op plekke, gebeurden er soms bijzondere dingen. Maarten: 'Ik ging op de plek van de film staan over eliaar heen, de plek zelf, en het idee dat de crew vijfjaren het dmaaien op die plek stond. Maar dat kwam nog een derde laag overheen: de reflecties die de scène lijk oproept. Op die laag bezoeken we ons.'

Vader en dochter realiseerden zich tijdens hun pelgrimstocht hoe ze hun eigen leven hebben geïnvoerd. Twee en hetzelfde thema van de personages Frank en April Wheeler, uit dewdeelstmeij Road, lieten die film lot leven. 'De huidige bewoners en hun familiefoto's aan de muur voelden voor ons als indringers. Die verbeeldingsbeschuiven over elkaar heen, dat is een soort magie. Deondat het personages zijn die al jaren met een meereisien door het leven, lijkt het soms bijna alsof we ze nog beter hebben leren kennen dan onze eigen vrienden. Dan is het bezoek aan ze'n huis ern heel indringende en ontroerende ervaring', aldus Maarten.

Dankzij verbeeldingskracht werd ook het bezoeken van onzuiverlijke locaties eien feest. 'Na veel moeite vonden we de plek uit *Being John Malkovich* waar je uit het hoofd van de hoofdpersoon zult, een tuhad langs een snelweg bij een oliraffinadery in Los Angeles. We parkeerden op een klein uitwijkplekje, omat het bert en vies was, niet alleen maar uitlaatgassen. Maar het was hetmels, omdat het dif plek is.'

Geen spijt

Het gezamenlijkeschil tussen vader en dochter is ook een thema in het boek. Billie is 23 en heeft nog een heel leven voor zich, Maarten is net de 50 gepasseerd. 'Hoe je reflect op je plekken zegt natuurlijk iets over je leven en je carrière. Dat wekken we aan de oppervlakte brengen, door ons beurten over een film te schrijven', vertelt Maarten. Billie: 'Er zou van mijn essays schrijf ik dat ik hoop later geen spijt te hebben van de keuzes die ik heb gemaakt. Maar jij hebt die grote keuzes al gemaakt, dus jij kijkt hoef anders naar films.' Maarten: 'Ik denk eerder dan hetb ik die keuzes al gemaakt.' Hoewel ze hun favoriete films uitgebreid hadden bespreken, hebben vader en dochter elkaar met hun essays toch verrast. Billie: 'Ik stak steeds weer verwoordend over hoe mooi jij gewerkteen op papier weet te zetten.' Maarten: 'Ik was aangenaam verrast over jouw vermogen om kritisch naar jouwlfg te kijken. Ik ben ook ook trots op je aiant wan op jouw keiflijd.'

Het boek is meer dan een pegjing om hun familie voor film over te brengen. 'Ik hoop dat het ook een verbanning is om hoe je in zesnijdelende leeuwafaass kunt patten uit verbeeldingskracht. Je kunt dat natuurlijk ook met romans hebben, maar geen medium is zo sterk als film, dankzij de muziek, de montage, en het acterwerr', legt Maarten uit. Billie voegt toe: 'Als ik hoor wat een ander uit een bepaalde film of een muziekstuk haalt, is dat een overgeneet en ga ik voortaan anders kijken of luisteren. Ik hoop dat mensen dat ook bij ons boek hebben.' ●

PUBLICATIE

Het boek 'Meesterhoeve, met fotos's en essays van Maarten en Billie Slagboom, is verschenen bij Waanders Uitgeven.

'De huidige bewoners en hun familiefoto's aan de muur voelden voor ons als indringers'

© 2024 Het Financieele Dagblad

pagina 30 en 31, 26-04-2024
© Het Financieele Dagblad

De psychodelische thriller 'Deliverance' (1972) is regisseur Lars von Trier, sprekt zich gelmaf af in een kanoet. De bioscoopscene werd opgenomen mmd het kanoet Tjeldsuden, in Zweden.

aan de muur voelden voor ons als indringers. Die verbeeldingsschuiven over elkaar heen, dat is een soort magie. Deondat het personages zijn die al jaren met een meereisien door het leven, lijkt het soms bijna alsof we ze nog beter hebben leren kennen dan onze eigen vrienden. Dan is het bezoek aan ze'n huis ern heel indringende en ontroerende ervaring', aldus Maarten.

Dankzij verbeeldingskracht werd ook het bezoeken van onzuiverlijke locaties eien feest. 'Na veel moeite vonden we de plek uit *Being John Malkovich* waar je uit het hoofd van de hoofdpersoon zult, een tuhad langs een snelweg bij een oliraffinadery in Los Angeles. We parkeerden op een klein uitwijkplekje, omat het bert en vies was, niet alleen maar uitlaatgassen. Maar het was hetmels, omdat het dif plek is.'

Geen spijt

Het gezamenlijkeschil tussen vader en dochter is ook een thema in het boek. Billie is 23 en heeft nog een heel leven voor zich, Maarten is net de 50 gepasseerd. 'Hoe je reflect op je plekken zegt natuurlijk iets over je leven en je carrière. Dat wekken we aan de oppervlakte brengen, door ons beurten over een film te schrijven', vertelt Maarten. Billie: 'Er zou van mijn essays schrijf ik dat ik hoop later geen spijt te hebben van de keuzes die ik heb gemaakt. Maar jij hebt die grote keuzes al gemaakt, dus jij kijkt hoef anders naar films.' Maarten: 'Ik denk eerder dan hetb ik die keuzes al gemaakt.' Hoewel ze hun favoriete films uitgebreid hadden bespreken, hebben vader en dochter elkaar met hun essays toch verrast. Billie: 'Ik stak steeds weer verwoordend over hoe mooi jij gewerkteen op papier weet te zetten.' Maarten: 'Ik was aangenaam verrast over jouw vermogen om kritisch naar jouwlfg te kijken. Ik ben ook ook trots op je aiant wan op jouw keiflijd.'

Het boek is meer dan een pegjing om hun familie voor film over te brengen. 'Ik hoop dat het ook een verbanning is om hoe je in zesnijdelende leeuwafaass kunt patten uit verbeeldingskracht. Je kunt dat natuurlijk ook met romans hebben, maar geen medium is zo sterk als film, dankzij de muziek, de montage, en het acterwerr', legt Maarten uit. Billie voegt toe: 'Als ik hoor wat een ander uit een bepaalde film of een muziekstuk haalt, is dat een overgeneet en ga ik voortaan anders kijken of luisteren. Ik hoop dat mensen dat ook bij ons boek hebben.' ●

PUBLICATIE

Het boek 'Meesterhoeve, met fotos's en essays van Maarten en Billie Slagboom, is verschenen bij Waanders Uitgeven.

© 2024 Het Financieele Dagblad

pagina 32, 26-04-2024
© Het Financieele Dagblad